

Sangen tilegnet “Den dynamiske landsby” Vorbasse.

Udkants- og udbliksdanmark.

-med et glimt i øjet.

Mld.:Den danske sang. Carl Nielsen.1926

Tilrettelæggelse: Kr. Schmidt

1.

I Udkants-Danmark, der bor der bønder,
der går med træsko og kun si´r: - Muh!
Og de, der bli´r der, er kun de sønner
der aldrig får en studenterhu´.
Det´ her, de klogeste krager vender.
Det´ her, der stinker af dumme svin.
Det´ her, den rigtige verden ender.
Det´ Udkants-Danmark – en skamskudt ruin.

2.

I Udkantsdanmark er skolen lukket,
hver andet hus er nu sat til salg.
Og klokken tyve bli´r lyset slukket,
og kroen lever af enkebal.
Det´ her, at indavl er høj´ste mode.
Det´ her, man stadig ser tysk TV.
Det´ her, man lever helt uden ho´de.
Det´ Udkants-Danmark – hvor intet kan ske.

3.

Ja, så´n beskriver en blegfed bybo´r
det Udkants-Danmark, vi lever i.
En masse floskler og dumme fyord
der´ tilsat hovmod og rent snobberi.
De kloge bybo´r, der er så travle
ser til, mens livet passer´ forbi .
Men de ved selv, de er verdens navle,
og det´ den navle, de piller sig i.

4.

I Danmarks krigshavn er liv og trængsel.
Labri står ud med sin last om bord.
Uroligt vejr vækker kraft og længsel
mod nye planer, ideer og ord.
I udkikstårnet en ildsjæl skuer –
et sammenhold. Tanken slippes fri.
Et nyt projekt – li` om hjørnet lurer,
der løfter frivillighedens værdi.

5.

En fri og villig foreningslandsby
I med- og modvind I eget land.
Vi føler aldrig os rent fortabte,
men rykker sammen hver kvinde og mand.
Vi ved nu bedre, om hvad der gælder
af kvaliteter og levevis.
I Vorbasse bli´r vi en smule ældre
I Udbliks-Danmarks naturparadis.

6.

Det her de`r udsyn og åbne grænser.
Vi si`r velkommen til hver og en`
blandt glade, skæve og klog eksistenser
med stor dynamik, og som bare går te`n.
I rod og top har vi vor`s værdier.
Det her at børnefamilien gror
Moderne landsby og hjertestier
I skøn natur. Det er her, hvor vi bor.

Danmark

7.

Så syng da, Danmark, lad hjertet tale,
thi hjertesproget er vers og sang,
og lære kan vi af nattergale,
af lærken over den grønne vang.
Og blæsten suser sin vilde vise,
og stranden drøner sit højtidskvad,
fra hedens lyng som fra stadens flise
skal sangen løfte sig ung og glad.

Note: 1-3 v. Leif Maibom.2011. 4-6 v. Kristian Schmidt.2012. 7. V. Kai Hoffmann. 1924